

cipals; en Max-Linder, jove ex-depositari dels esmentats fonsos; el que, durant l'arcaldia del seu pare, va fer d'arcalde petit i d'administrador d'arbitris; en Són Dolça i ex-quefa de policia, tot d'una peça; aquell salvatge que com més me'l miru, més por li tinc; el fuster i orador, cantador elegiac de les bondats del seu pare i Sanyó, en Barangé; l'ex-estadà de l'Assil Durán; els aspirants a regidor, senyors Net i Morató; el filarmònic Kaplitzka; el fideuet prim; el subjecte de les ulleres negres; l'ex-regidor gasista i uns quants inactius més, que desaprensivament els titllaren d'obrers, corrent el perill de que'ls obrers de debò, els honrats obrers, se querellin contra d'ells.

◎ ◎

Ja en el Govern Civil, comanats pel senyor del marge, i davant del senyor governador, aquell prengué la paraula, exposant-li's desitjos de la sospitosa comissió.

Demanaren... la lluna; i el senyor Morote, els desenganyà amb molta finura i molta diplomacia, dient-los que al reparto de 1915 no s'hi podia fer res; i que, respecte al del 16, ell no tenia cap inconvenient en recomanar al ministre d'Hisenda que's despaxés aviat el recurs que hi havia pendent, assegurant-los que podien quedar tranquil·ls, tota vegada que en les altes esferes es feia sempre justicia.

A més, el senyor governador significà al sanyó del marge, davant de la comissió de marras i sense que allò volgués significar un palmetazo, que quan se feien recursos contra repartiments, era necessari acompañar al mateix els rebuts comprovant haver satisfech el que se li posava al recorrent; per a evitar, de tal manera, que l'opinió pública els titllés de mal-pagadors.

I, res més.

Senyores, adiós!

◎ ◎

En aquell moment, trencà les files en Són Dolça, i estirant la levita al senyor governador li demanà una audiencia privada.

El senyor Morote, tot atent i fent mitja rialleta accedí als desitjos d'en Castillejos.

Passaren al seu despax particular, i allí...

◎ ◎

Com a resultat de l'audiencia privada abans dita, corren rumors de que dintre poc quedará vacant la quefatura de policia de Barcelona i serà nomenat quefe superior en Nofre Castelet.

¡I diga-li tonto!

◎ ◎

A les set sortí la comissió cap a Granollers. ¿Satisfets? No; cua llevats.

A l'arribar aquí, els 42 anaren en correcta formació al centre d'«Acció Granollerina», havent-se d'escoltar pel camí més d'una frase d'aquelles que fan enrogir les galtes, dites per la gent conscient del nostre poble, que només veia, en aquella passada, la dels pertorbadors i causants de la ruïna de Granollers.

PYTRY

XIRINOLES

Fa dies que corre amb insistència'l rumor de que'l magatzemista de grans, senyor Guitet i altres senyors són dissidents d'«Acció Granollerina».

Pot-ser a última hora s'haurà convençut de que no'ls era convenient anar amb certes companyies.

¡Vale más tarde que nunca! I ens en alegrém...

BOMBONS

i Caramellos de classes immillorables.—LA LYONESA: Plaça Perpinyà, 11

El dia 26 del passat mes de març tingueren lloc, en el local d'«Acció Granollerina», una gran vellada teatral.

L'entrada fou per rigurosa invitació.

Havent-nos enterat a temps, donarem les oportunes ordres a aquell cèlebre espia que tanta rabia fa a en Serra, i tot tranquil·los esperarem els aconteixements.

A mitja nit, nostre diligent espia — que sempre està al tanto — feu arribar a nostres mans la següent nota:

Celebrada la comedia. Representóse la escena de la recaudación con éxito mediano, pues sólo se recaudaron 11 barés y unos ochavos morunos.

El respetable, sale escamado

Los directores del cotarro, desalentados.

Total, «nada entre dos platos».

Pyts,

¡Pobres «accionistes», que més que'ls veig!

◎ ◎

El diumenge a la nit va haver-hi soroll a «L'Alhambra».

¿El motiu, pregunten? Doncs que, per ficar-se, com sempre, allí on no'l demanen, privaren l'entrada a l'escenari del teatre de dita societat, a l'autor de «La mistela calenta».

¡Reminyons, quin mico! El pobret autor no s'ho podia acabar! Ell!, ell!!, ell!!! veure's privat d'entrar a l'escenari! ..

Per poc se fereix. Sort de que'varen tenir un quart d' hora de cap a l'aixeta de l'aigua freda, si no... R. I. P.

¡Veus, Met, el que té ésser tant manefla?

◎ ◎

Ens consta que'ls honrats i pulqueríssims Serra i Dachs i Josep Tardà denunciaren a la Hisenda, la propietat de nostre estimat amic Francisco Torras, per suposada ocultació de riquesa.

Are anem béis! A pagar tot-hom el que li pertoqui!

¡Duro y a la cabeza!

◎ ◎

En Barangé està tot enfutismat. Ell no capí l'alcanç de la reunió de marras i deixà fer al travieso Tardà; i are que veu la jugada, s'espresa, exclamant:

— ¡M'han ben sumut!

¿Cóm voleu que jo denunciï, si jo... si jo, honradament hauria de denunciar-me a mi mateix?

¡Gangues de l'ofici, Pep!

◎ ◎

S'apropen les eleccions municipals, i els eterns aspirants a regidors es belluguen que és un contento.

En Serra i Dachs — segons rumors — vol anar per el districte tercer.

Vull demostrar a tot Granollers, diu, que...

...per a fer papers ridícols no té rival, diem nosaltres.

I si no, ja temps!

◎ ◎

No volem anar amb males companyies. No volem portar al nostre costat a gent que no inspira confiança al poble. Havem de llençar aqueix lastre, si no, estem perdent miserabement el temps. (Aquestes paraules foren dites per un dels «accionistes» en plena reunió el dia 26 del corrent).

Al cap d'un ratet, en petit comitè exclamava en Tardà. Res està vist que'm voleu arreconar a mí, que tants sacrificis he fet per tots vosaltres; més, tingueu en compte que jo no'm deixo arreconar.

I a veure'l guapo que posarà'l cascabel al gat!

¡Bravo, valiente!

Nyich

Ha cridat de debò l'atenció que a la passada que, presidida per en Barangé, en Tardà i en Serra i Dachs, va anar a Govern Civil, no hi figuressin els senyors Coma, Puigrodón i Deu (concellers) Viladecans, Pedrals, Huguet, Guitet, Estrany i d'altres significats polítics.

SECCIÓN OFICIAL

Alcaldía de Granollers

En la «Gaceta» de Madrid correspondiente al día 24 del mes último se publica la R. O. siguiente:

«1.º Se amplía, por última vez, hasta el 31 de Mayo próximo el plazo para que los mozos del reemplazo de 1917 y agregados al mismo, así como a los que se les termine la prórroga de ingreso en filas, puedan acogerse a los beneficios del capítulo 20 de la vigente ley de Reclutamiento, pudiendo también optar en el mismo plazo por acogerse a la cuota de 2,000 pesetas los que disfruten de la 1,000, pertenecientes a las indicadas situaciones, y verificando, si así lo deseán, el ingreso completo de las expresadas cuotas de 1,000 ó 2,000 pesetas.

«2.º Hasta la indicada fecha se amplía igualmente el plazo para que puedan abonar los segundos y terceros plazos de la cuota militar, los que hayan dejado de ingresarlos en las épocas reglamentarias.

«3.º A los que en 31 de Mayo próximo no hayan verificado el ingreso de los segundos y terceros plazos vencidos de sus cuotas, por los Jefes de los Cuerpos a que pertenezcan se les hará aplicación de los preceptos del artículo 471 del Reglamento para la aplicación de la ley de Reclutamiento, tanto si pertenecen al cupo de filas como al de instrucción».

Lo que se hace público para conocimiento de los interesados.

Granollers 4 de Abril de 1917

El alcalde,

F. Torras Villà

IMP. DE E. GARRELL : GRANOLLERS